

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/58/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010083
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713010083.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.júna 2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Rudolfa Ďurtu a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovanej I. K., stíhanej pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 alinea 1 Tr.zák., konajúc o odvolaní obžalovanej voči rozsudku Okresného súdu vo Zvolene, sp.zn. 3T 26/13 zo 17.03.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm.d/ Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T 26/2013, zo dňa 17.3.2014.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por. a § 285 písm. b/ Tr.por.

obžalovanú I. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. G. XX, W.
o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresného prokurátora v Banskej Bystrici, sp.zn. 3 Pv 527/11 zo dňa 30.01.2013, za skutky právne kvalifikované ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 alinea 1 Tr.zák.v tejto obžalobe uvedené, ktorou sa mala dopustiť prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 alinea 1 Tr.zák. , ktorých sa mala dopustiť tak, že

1/v dňoch od 13.08.2011 do 14.08.2011, od 15.08.2011 do 21.08.2011, od 10.09.2011 do 11.09.2011, od 24.09.2011 do 25.09.2011, od 08.10.2011 do 09.10.2011, od 22.10.2011 do 23.10.2011, od 05.11.2011 do 06.11.2011, od 19.11.2011 do 20.11.2011, od 03.12.2011 do 04.12.2011, od 17.12.2011 do 18.12.2011, od 31.12.2011-do 01.01.2012, od 10.03.2012 do 11.03.2012, vždy v čase od 08.00 h do 18.00 h, kedy malo dôjsť k styku otca Y. W., nar. XX.XX.XXXX, s maloletou dcérou Q. W., nar. XX.XX.XXXX, v mieste bydliska T. G. XXXX/XX v W., nepripravila maloletú dcéru na styk s otcom v zmysle právoplatného rozsudku Okresného súdu Zvolen č. 17C 38/09 z 13.01.2010, uvedeného konania sa dopustila napriek písomnej výzve Okresného súdu Zvolen sp. zn. 21 Em 1/2011 z 29.04.2011, ktorú prevzala 06.05.2011 ako aj poriadkovej pokute uloženej uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 21 Em 1/2011 z 30.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13CoE 300/2011 z 15.07.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12.08.2011,

2/v dňoch od 05.05.2012 do 06.05.2012 od 14.07.2012 do 15.07.2012 vždy v čase od 08.00 h do 18.00 h, kedy malo dôjsť k styku otca Y. W., nar. XX.XX.XXXX, s maloletou dcérou Q. W., nar. XX.XX.XXXX, v mieste bydliska T. G. XXXX/XX v W., nepripravila maloletú dcéru na styk s otcom v zmysle právoplatného rozsudku Okresného súdu Zvolen č. 17C 38/09 z 13.01.2010, uvedeného konania sa dopustila napriek ďalšej poriadkovej pokute uloženej uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn.21Em1/2011z09.09.2011v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15CoE 336/2011 zo 07.12.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29.12.2011, písomnej výzve Okresného súdu súdu Zvolen z 30.01.2012, ktorú prevzala 20.01.2012, uzneseniu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 21 Em 1/2011 zo 17.05.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť

19.06.2012, ktorým bol nariadený výkon rozhodnutia - odňatie dieťaťa povinnej matke I. K. a odovzdané oprávnenému otcovi Y. W., ktoré sa

uskutočnilo 02.06.2012,

pretože skutky nie sú trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene, sp.zn. 3T 26/2013 zo dňa 17.03.2014 bola obž. I. K. uznaná vinnou z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 alinea 1 Tr.zák. a to za skutky, ktorých sa mala dopustiť tak, že

1) v dňoch od 13.08.2011 do 14.08.2011, od 15.08.2011 do 21.08.2011, od 10.09.2011 do 11.09.2011, od 24.09.2011 do 25.09.2011, od 08.10.2011 do 09.10.2011, od 22.10.2011 do 23.10.2011, od 05.11.2011 do 06.11.2011, od 19.11.2011.20.11.2011, od 03.12.2011 do 04.12.2011, od 17.12.2011 do 18.12.2011, od 31.12.2011 do 01.01.2012, od 10.03.2012 do 11.03.2012 vždy v čase od 8.00 hod do 18.00 hod, kedy malo dôjsť k styku otca Y. W. nar. XX.XX.XXXX s mal. Q. W., nar. XX.XX.XXXX v mieste bydliska T. G. XXXX/XX v W., nepripravila mal. dcéru na styk s otcom v zmysle právoplatného rozsudku Okresného súdu Zvolen, 17 C 38/2009 zo dňa 13.1.2010, uvedeného konania na dopustila napriek písomnej výzve Okresného súdu Zvolen, 21EmI/2011 zo dňa 29.04.2011 ktorú prevzala 06.05.2011, jako aj poriadkovej pokute uloženej uznesením Okresného súdu Zvolen, 21 EM/1/2011 zo dňa 30.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, 13CoE 300/2011 zo dňa 15.07.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.08.2011,

2) v dňoch od 05.05.2012 do 06.05.2012, od 14.07.2012 do 15.07.2012, vždy v čase od 8.00 hod do 18.00 hod, kedy malo dôjsť k styku otca Y. W. nar. XX.XX.XXXX s mal. Q. W., nar. XX.XX.XXXX v mieste bydliska T. G. XXXX/XX v W., nepripravila mal. dcéru na styk s otcom v zmysle právoplatného rozsudku Okresného súdu Zvolen, 17 C 38/2009 zo dňa 13.1.2010, uvedeného konania na dopustila napriek ďalšej poriadkovej pokute uloženej uznesením Okresného súdu Zvolen 21EmII/2011 zo dňa 09.09.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 15 CoE 336/2011 zo dňa 07.12.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.12.2011, písomnej výzve Okresného súdu Zvolen, zo dňa 13.01.2012 ktorú prevzala 20.01.2012, uzneseniu Okresného súdu Zvolen 21Em 1/2011 zo dňa 17.05.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.06.2012, ktorým bol nariadený výkon rozhodnutia - odňatie dieťaťa povinnej matke I. K. a odovzdané oprávnenému otcovi Y. W., ktoré sa uskutočnilo dňa 02.06.2012.

Za toto konanie ju okresný súd odsúdil podľa § 349 Tr.zák. s použitím § 36 písm.j/, § 38 ods. 3 Tr.zák. na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, výkon ktorého jej podľa § 49 ods. 1 písm.a/ Tr.zák. a § 50 ods. 1 Tr.zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote ako osoba na to oprávnená, cestou svojho zvoleného obhajcu podala odvolanie obž. I. K..

V dôvodoch odvolania uviedla, že zistený skutkový stav v predmetnej trestnej veci je neustálený, bez jeho objasnenia nie je možné bez rozumných pochybností dospieť k jednoznačnému záveru o vine obžalovanej, vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že konaním obžalovanej došlo k naplneniu skutkovej podstaty tak, ako jej to kládol za vinu prokurátor.

V trestnom konaní obžalovaná, otec maloletej, ako aj jednotliví svedkovia potvrdili dôležitú skutočnosť a to, že dôvodom nerealizácie styku otca s maloletou bol výlučne odmietavý postoj maloletej voči otcovi, následkom čoho otec situáciu riešil odchodom a tým vlastne dobrovoľne styk s maloletou nerealizoval, pričom nevyužil možnosť, aby styk realizoval na mieste, ktorý je maloletej známy a blízky, prípadne za prítomnosti matky alebo iných osôb.

Ďalej podľa odvolania obžalovanej významným svedkom z pohľadu obhajoby je súčasný partner obžalovanej, svedok P. T., ktorý bol v rozhodnom období pri väčšine odovzdávaní maloletej otcovi prítomný a tento potvrdil skutočnosť, že maloletá bola vždy riadne a včas na styk s otcom pripravená, avšak sama odmietala s otcom odísť.

Preto podľa názoru obhajoby vykonaným dokazovaním nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním obžalovanej a následkom, t.j. nerealizáciou styku maloletej s otcom. K mareniu výkonu rozhodnutia nedošlo v dôsledku konania obžalovanej i potom čo si obžalovaná splnila svoju zákonnú povinnosť riadne a včas pripraviť maloletú na styk s otcom, avšak styk otca s maloletou nebol realizovaný výlučne z odmietavého dôvodu postoja maloletej.

Z vykonaného dokazovania v rámci prípravného konania ďalej obhajoba poukazuje aj na znalecký posudok, v ktorého závere je jasne preukázané, že vzťah otca s maloletou nie je na požadovanej úrovni, úroveň všeobecných rozumových schopností u maloletej boli v tom čase podľa znaleckého posudku

orientačne v norme, aj verbálna zložka intelektu bola v pásme priemeru. Preto má obžalovaná za to, že dieťa má pravo slobodne vyjadriť svoj názor, jeho požiadavky majú byť brané do úvahy v každej záležitosti alebo postupne, ktoré sa ho týkajú.

Preto neboli naplnené znaky zavinenia obžalovanej vo forme priameho úmyslu, z vykonaného dokazovania, ani zo samotného konania obžalovanej úmysel vo vzťahu k trestnému činu, ktorý sa jej kladie za vinu, potom nebol preukázaný.

V konečnom dôsledku potom obhajoba má za to, že obžalovanej nebolo preukázané, že sa dopustila skutku a teda aj trestného činu uvedeného v obžalobe, existujú vážne pochybnosti o tom, že by sa tohto skutku dopustila a preto v súlade so zásadou trestného konania, teda v pochybnostiach v prospech obžalovanej, navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a rozhodol vo veci sám, že ju oslobodí spod obžaloby, prípadne vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade podaného odvolania vykonal krajský súd vo veci verejné zasadnutie, na ktorom sa zúčastnila obžalovaná, jej obhajkyňa, ako aj krajská prokurátorka.

Obhajkyňa obžalovanej v celom rozsahu uviedla, že trvajú na písomných dôvodoch odvolania, viackrát sa malo stať, že otec maloletej prišiel pre maloletú pod vplyvom alkoholu, dokonca naposledy maloletú musela doviesť matka súčasne manželka otca dieťaťa, keďže nebol schopný viesť vozidlo.

Obžalovaná k týmto údajom obhajkyne a k dôvodom odvolania uviedla, že v celom rozsahu s ňou súhlasí, ona sama nikdy nebránila dieťaťu, aby išlo s otcom, ale ono sa samo rozhodlo, keď tak nechcelo urobiť. V súčasnosti sa stará aj o druhú dcéru, ktorú má so súčasným partnerom a ktorá má 2 roky.

Krajská prokurátorka naopak uviedla, že s odvolaním obžalovanej nesúhlasí, pre 7 ročné dieťa je matka mienkotvorná osoba, táto ho musí pripraviť na styk s otcom aj mentálne, nielen formálne, preto minimálne nepriamy úmysel v konaní obžalovanej bol preukázaný, uložený trest bol primeraný a preto navrhla odvolanie obžalovanej zamietnuť.

Na podklade podaného odvolania krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj podstatný obsah trestného spisu a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej je vo všetkých jeho výrokoch dôvodné.

Pokiaľ ide o vykonané dokazovanie, tu musí krajský súd konštatovať, že okresný súd na hlavných pojednávaniach vykonal všetky dôkazy, ktoré bolo potrebné pre objasnenie skutkového stavu veci, vysporiadal sa so všetkými okolnosťami prípadu, zaoberal sa všetkými dôkazmi, ktoré procesné strany navrhli, avšak v konečnom dôsledku z týchto dôkazov nevyvodil správne právne závery.

Tak, ako je to konštatované už v podanom odvolaní obžalovanej a zrejme je to aj z trestného spisu, keďže to nespochybnil ani samotný otec dieťaťa Y. W., často sa stalo, že keď prišiel po maloletú, táto bola síce nachystaná, avšak s ním odmietla odísť a on vtedy rezignoval, otočil sa a odišiel preč. Ani z jedného dôkazu uvedeného v trestnom spise nevyplýva, že by na takýto postup maloletej ju nahovárala jej matka, obž.l. K.. Je síce pravdou, že vo veci styku rodičov existujú právoplatné uznesenia Okresného súdu vo Zvolene, ktorými boli uložené pokuty obžalovanej, taktiež nie je sporná tá skutočnosť, že v dôsledku právoplatného rozsudku OS Zvolen 17C 38/2009 z 13.01.2010 bol realizovaný aj výkon rozhodnutia, teda odňatie dieťaťa povinnej matke a to dňa 02.06.2012. Napriek týmto okolnostiam však aj podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb prijať záver, že práve obžalovaná úmyselným konaním marila výkon rozhodnutia, teda rozsudku OS Zvolen ohľadne styku s otcom, keďže aj z výpovedí obžalovanej I. K., jej súčasného druha P. T., matky obžalovanej I. K., ako aj svedka T. T. vyplýva, že viackrát sa mal dostaviť na styk otca s dieťaťom poškodený Y. W. pod vplyvom alkoholu, resp. že styk otca s dieťaťom odmietla sama maloletá bez pričinenia obžalovanej.

Na tomto mieste musí krajský súd poukázať aj na princíp ultima ratio, ktorý sa v súčasnej dobe často pri prečinnom používa v slovenskom trestnom práve. Z tohto princípu vyplýva, že trestno-právna represia nemôže slúžiť ako prostriedok nahradzujúci aktivitu jednotlivca, od ktorého sa primárne pre sféru súkromno-právnych vzťahov očakáva a vyžaduje, aby si strážil svoje práva.

Z trestného spisu nevyplýva, akým spôsobom sa pokúšal otec dieťaťa Y. W. riešiť situáciu, keď maloletá odmietla ísť s ním na stretnutie, či vyvinul aktivitu, či ju zobral aspoň pred dom, či sa s ňou prechádzal, alebo či jednoducho hneď sa otočil a odišiel vec hlásiť polícii tak, ako to vyplývalo z viacerých výpovedí, keď sa styk s dieťaťom nerealizoval.

Jednotlivými zložkami proporcionality s účelom sledovaným trestným konaním sú pritom spôsobilosť, nevyhnutnosť a adekvátnosť použitia trestno-právneho prostriedku ochrany a vyjadrujú nutnosť zodpovedania otázky, či neexistuje alternatívne riešenie v mimotrestnej oblasti, ktoré by predstavovalo menšie obmedzenie základných práv určitej osoby. Ingerencia donucovacej moci štátu v čase, keď neboli vyčerpané všetky zákonné prostriedky predpokladané právnym poriadkom, by bola neprimeraným zásahom do riešenia súkromno-právneho sporu.

Z viacerých rozhodnutí súdov SR vyplýva, že je neprípustné, aby sa štandardné civilné vzťahy riešili na úkor jedného účastníka prostriedkami trestného práva, čím evidentne dochádza k nerovnému postaveniu zainteresovaných osôb vo vzájomných občiansko-právnych súkromných vzťahoch.

Krajský súd si tieto zásady ultima ratio v celom rozsahu osvojil, poukazuje na ne a dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že v súčasnom stave, keď aj otec dieťaťa prispôbil svoje správanie potrebám maloletej, už medzi rodičmi neexistujú žiadne problémy a dieťa pravidelne navštevuje tak otca, ako aj jeho súčasnú manželku.

Za týchto okolností je zrejmé, že účel trestného stíhania sa podarilo dosiahnuť aj inými prostriedkami, ako len samotným trestnoprávnym postihom obžalovanej a preto krajský súd musel postupom podľa § 285 písm.b/ Tr.por. oslobodiť, keďže skutok, ktorého sa mala obžalovaná dopustiť, nie je trestným činom a to vzhľadom na okolnosti, o ktorých krajský súd pojednával vyššie a aj s prihliadnutím na princíp ultima ratio, keď prostriedky civilného práva, ktoré voči obžalovanej vykonal Okresný súd vo Zvolene, viedli k urovneniu súkromno-právnych vzťahov medzi obžalovanou a jej bývalým manželom Y. W..

Z týchto dôvodov potom krajský súd v danej trestnej veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.